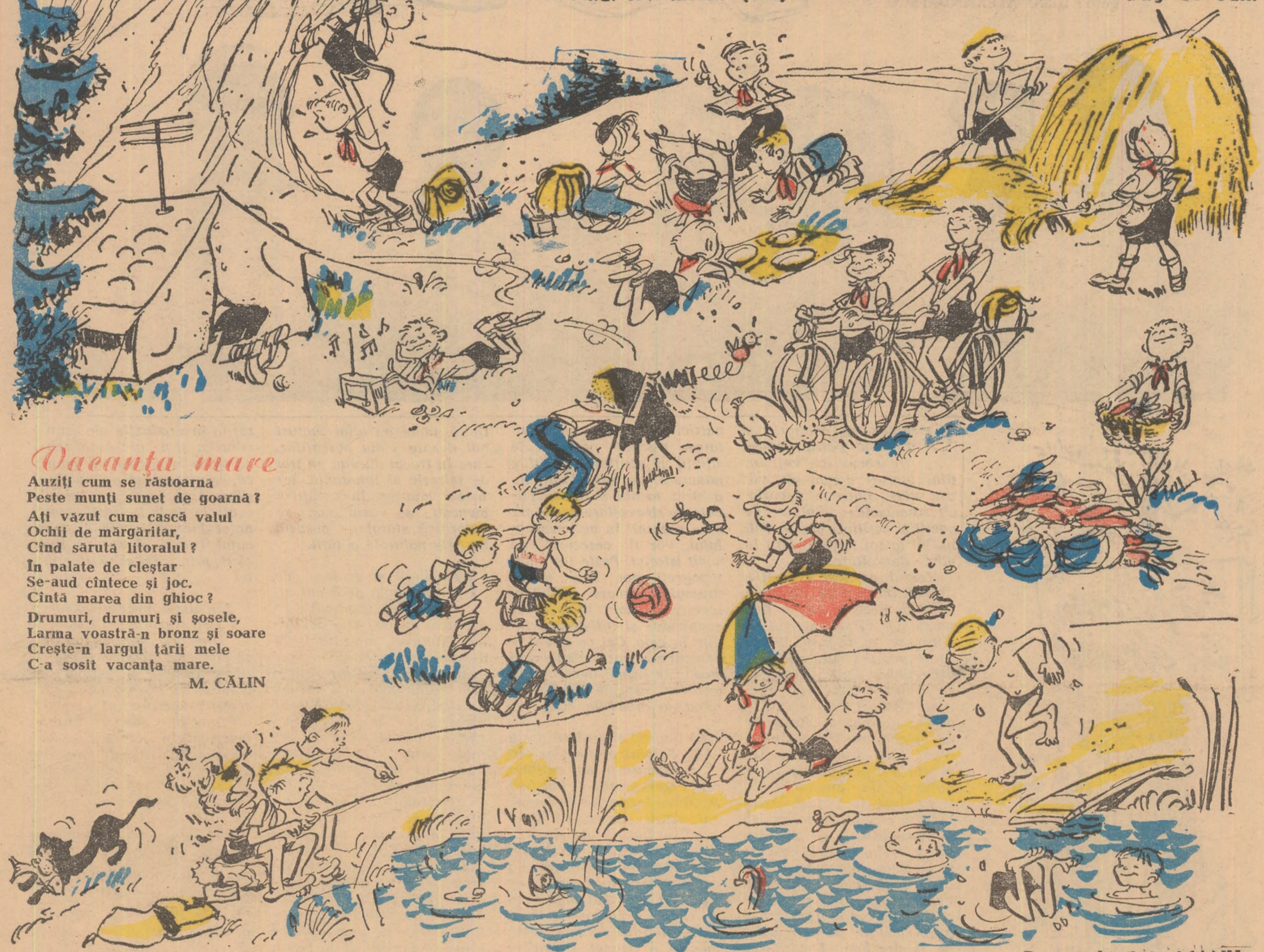
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 27 (915) * miercuri 3 iulie 1963 * 8 pag. 30 bani

Vacanța mare

Auziți cum se răstoarnă
Peste munți sunet de goarnă?
Ați văzut cum cască valul
Ochii de mărgăritar,
Cînd sărută litoralul?
În palate de cleștar
Se-aud cîntece și joc.
Cîntă marea din ghioc?
Drumuri, drumuri și șosele,
Larma voastră-n bronz și soare
Crește-n largul țării mele
C-a sosit vacanța mare.

M. CĂLIN

Desen de Puiu MANU

CONCURSUL NOSTRU pentru CEL MAI FRUMOS JURNAL PIONIERESC DE EXCURSIE

În vara aceasta, copii, ca și în anii trecuți, veți porni din nou în drumeții și excursii, cutreierînd meleagurile țării. La fiecare pas vă vor întîmpina, în peisajul neasemuit de frumos al patriei noastre socialiste, nenumărate frumuseți făurite de mîna omului: Bicazul și Săvineștii, orașele noi Victoria și Onești, marile cetăți ale focului — Reșița și Hunedoara, complexele de blocuri de locuințe din orașe, construcțiile satului socialist, edificii de cultură... Veți face cunoștință cu harnici muncitori și colectiviști care vă vor povesti despre munca lor dedicată înfloririi patriei socialiste. Care dintre voi nu se va simți îndemnat să-și alcătuiască un mic jurnal de excursie, în care să noteze toate acestea? De aceea, GAZETA „SCÎNTEIA PIONIERULUI" ORGANIZEAZĂ UN CONCURS PENTRU „CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE". Se știe că fiecare unitate de pionieri din țară organizează în această vacanță excursii și drumeții cu diferite durate. Iată deci că toți veți avea posibilitatea ca, redînd într-un mod cît mai autentic și mai literar aspecte din excursie, să participați la concursul nostru.

Și acum, cîteva precizări:

- La concurs puteți participa **atît individual cît și în colectiv.**
- Jurnalele de excursie **pot fi însoțite și de material folcloric** (poezii și cîntece populare, strigături) cules din localitățile pe care le veți străbate, desene și fotografii. De asemenea, redactîndu-vă jurnalele, trebuie să descrieți în mod cît mai grăitor, literar cele văzute în excursie. Nu uitați să notați corect numele diferitelor localități și persoane despre care va fi vorba în jurnalul vostru.
- Fiecare jurnal de excursie trimis redacției va fi însoțit de semnătura directorului școlii și a instructorului superior de pionieri, purtînd și **ștampila** școlii.
- Concursul se închide la 15 septembrie 1963. Pentru o mai bună desfășurare a trierii lucrărilor, vă rugăm să trimiteți jurnalele voastre cît mai curînd după terminarea excursiei sau drumeției despre care ne veți scrie.

SE VOR DECERNA URMĂTOARELE PREMII:

Premiul I individual: O BICICLETĂ SEMICURSE.
Premiul II individual: UN APARAT DE FOTOGRAFIAT.
Premiul III individual: UN CEAS DE MÎNĂ
Premiul I colectiv: UN TELEVIZOR.
Premiul II colectiv: UN MAGNETOFON.
Premiul III colectiv: INSTRUMENTE PENTRU O ORCHESTRĂ DE MUZICUȚE.

SUPLIMENTAR, pentru jurnalul care, între altele, va descrie mai frumos o întîmplare veselă din excursie, se acordă PREMIUL SPECIAL constînd într-un BINOCLU!

De asemenea, se vor acorda mențiuni în obiecte de excursie și sport, cărți.

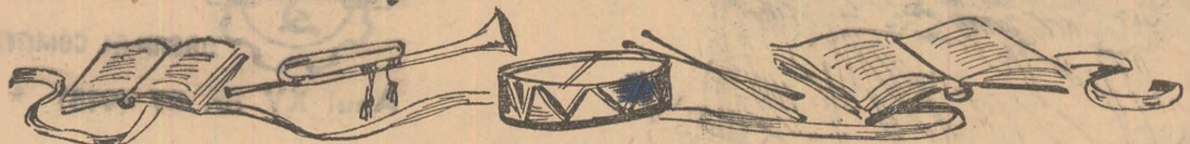
Concursul începe! Așteptăm participarea cît mai multora dintre voi! **ADRESA NOASTRĂ ESTE:** Gazeta „Scînteia pionierului", București, Piața Scînteii nr. 1. **Nu uitați să specificați pe plic: CONCURSUL pentru „CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE".**

IMPORTANT!

Acum, vă rugăm să întoarceți pagina, pentru a citi îndrumările pentru participanții la concurs, publicate în pagina a doua din acest număr!

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

PRIMA VACANȚĂ PIONIEREASCĂ

Sfîrșitul anului școlar a adus, o dată cu bucuria rezultatelor bune la învățătură, și un eveniment de seamă pentru copiii din clasa a treia de la Școala de 8 ani nr. 12 din Constanța. Cei mai buni dintre ei au avut fericirea să primească cravata roșie. Veseli și mîndri, iată-i plini de hotarîre să dovedească prin tot ceea ce vor face că sînt demni de calitatea de pionier. Să le urăm succes în activitatea lor viitoare și, desigur, vacanță plăcută! E doar prima lor vacanță pionierească!

Foto: DINU ALEXANDRESCU

Oriunde ați călători pe întinsul patriei noastre socialiste, veți întîlni lucruri demne de văzut, veți cunoaște nemijlocit frumusețile cîntate de poeții și scriitori noștri, veți întîlni la tot pasul o țară în plină dezvoltare.

Mersul pe jos, drumeția, trebuie început de dimineață. Este necesar să se țină seama de vîrstă, mersul să alterneze cu popasul. Popasurile vor fi făcute atît pentru odihnă pentru masă cît și pentru organizarea diferitelor jocuri și exerciții, pentru a cînta, a spune glume și ghicitori, pentru a culege flori, fructe, ciuperci, pentru a organiza audiții radiofonice la aparatele cu tranzistori, lecturi și jocuri literare etc. Micii naturaliști pot face colecții de plante și animale, întocmind ierbare și insectare, geologii pot aduna roci, micii folcloriști vor studia arta populară locală, culegînd cîntece populare, zicători, povești, balade, folclor nou. Locurile legate de trecutul istoric al patriei, ca și viața și activitatea marilor oameni de știință și scriitori, bogățiile minerale ale subsolului, industria locală și perspectivele de dezvoltare economică a regiunii în anii șesenalului, vor fi cercetate de micii istorici. Peste tot micii topografi pot face schița drumului parcurs, notînd obiectivele mai importante, economice și turistice, întîlnite în cale. Cei cu talent la compunere vor putea consemna în jurnal impresii din excursie, aspecte din activitatea de drumeție etc.

Pionierii și școlarii de la Palatul pionierilor din București au cutreierat meleagurile bătrînei Moldove întinerită de farmecul noilor construcții și obiective industriale de pe Valea Trotușului, de la Onești, Borzești, Bicaz etc; au cercetat locurile descrise de Creangă, de Sadoveanu, și de Calistrat Hogaș — Munții Neamțului, Valea Frumoasei, a Ozanei, Humuleștii etc. Alți copii au fost în Deltă, unde au aflat lucruri noi despre viața pescarilor, care în trecut duceau un trai de mizerie și ignoranță, iar astăzi muncesc în condiții omenești; au văzut cum se valorifică stuful — această bogăție naturală a țării.

Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 141 din Capitală, în excursia de trei zile pe Valea Prahovei, s-au oprit la Sinaia, Azuga, Bușteni, Predeal. Aici au vizitat întreprinderile industriei locale, o uzină metalurgică, Muzeul Peleș, au urcat crestele Bucegilor colecționînd numeroase plante, roci și făcînd însemnări în jurnalele lor, fotografii și schițe. Pionierii Școlii de 8 ani nr. 146, în luna iunie a acestui an, au făcut o excursie pe ruta București - Tîrgoviște - Doicești - Fieni. Împărțiți pe grupe, ei au urmărit cunoașterea realizărilor regimului nostru în aceste locuri, vizitînd fabrica de becuri și fabrica de ciment de la Fieni, unde s-au interesat de realizările în producție ale muncitorilor și de procesele tehnologice avansate de muncă, de viața nouă a muncitorilor. Apoi, au văzut termocentrala de la Doicești, și-au notat lucruri legate de trecutul istoric al patriei trecînd prin cetatea Tîrgoviștei.

În urma fiecărei excursii sau drumeții se face bilanțul, se sortează și se sistematizează diferite materiale și colecții adunate, se developează clișeele fotografice. Se poate organiza și o adunare de detașament în care să se citească fragmente din însemnările cuprinse în jurnal, să se prezinte, sub formă de expoziție, materialele adunate.

Cunoștințele bogate dobîndite în excursii și drumeții vă vor fi de un real folos în munca la învățătură, în pregătirea voastră pentru viață.

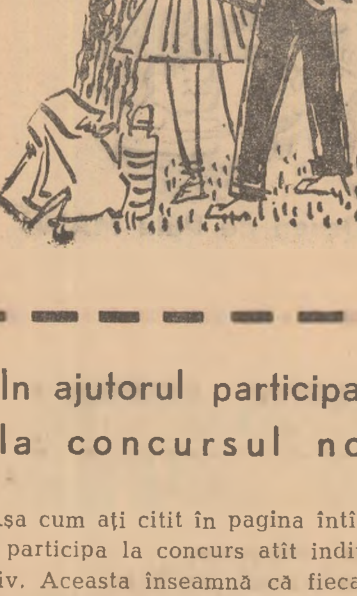
Prof. I. MIHUȚ

În ajutorul participanților la concursul nostru

CUM ALCĂTUIM JURNALUL EXCURSIEI?

Așa cum ați citit în pagina întîi a gazetei, voi puteți participa la concurs atît individual cît și în colectiv. Aceasta înseamnă că fiecare pionier care va merge într-o excursie sau drumeție își poate alcătui propriul său jurnal de excursie cu care să participe la concursul nostru. De asemenea, se poate ca aceste jurnale să fie redactate și **în colectiv, adică de doi sau trei pionieri, de o grupă sau chiar de un detașament cu condiția să facă parte din aceeași școală.** VOR FI PREMIATE ATÎT JURNALELE ALCĂTUITE DE UN SINGUR AUTOR CÎT ȘI CELE ALCĂTUITE ÎN COLECTIV.

Și într-un caz, și în celălalt, jurnalul se va compune dintr-un caiet subțire sau un album. E recomandabil să scrieți cît mai citeț cu cerneală. Cît privește numărul paginilor, să scrieți cel mult 7—10 pagini.

CE VA CUPRINDE JURNALUL VOSTRU?

Mai întîi, **numele și pronumele autorului, clasa și școala, comuna sau orașul unde locuiește.** În cazul **redactării în colectiv,** treceți numele autorilor respectivi, sau dacă ei sînt prea numeroși, indicați numai detașamentul, clasa, școala, localitatea respectivă.

SCOPUL JURNALULUI DE EXCURSIE **este să înfățișeze cît mai autentic și emoționant cele văzute și petrecute în timpul excursiei sau drumeției la care veți participa în această vacanță.**

Așteptăm să citim în aceste jurnale despre **realizările regimului democrat-popular în localitățile pe care le străbateți; despre cele aflate de voi cu prilejul vizitării marilor construcții ale socialismului; despre muzeele și locurile legate de lupta clasei muncitoare pe care le veți vizita; despre activitățile cultural-artistice și sportive la care veți participa în zilele excursiei sau drumeției; despre activitatea desfășurată pe traseu de micii naturaliști, geografi, istorici; despre aplicarea în timpul excursiei a orientării cu busola și după semne naturale, despre semnalizarea cu fanioane; în fine, despre diferitele peripeții ale voastre și ale colegilor voștri în timpul excursiei sau drumeției.**

Desigur, e greu ca fiecare excursie să cuprindă toate aspectele de mai sus. Principalul este să înfățișați tot ce va fi mai interesant în excursia sau drumeția la care veți participa **voi.**

În ce privește FORMA DE REDACTARE A JURNALULUI puteți să-l împărțiți pe zile, de pildă: **20 iulie 1963. Astăzi am vizitat uzinele...** Și urmează descrierea vizitei. **„21 iulie 1963. De dimineață am avut o întîlnire sportivă cu pionierii din comuna unde am poposit"...** și urmează descrierea întîlnirii. Există însă și posibilitatea de a nu împărți jurnalul pe zile, ci de a povesti pur și simplu cîteva dintre cele mai interesante fapte din excursie. Fiecare participant își poate alege deci, forma care i se pare cea mai potrivită pentru redactarea jurnalului său, cu care va participa la concurs. Fie că veți alege prima formă, fie că o veți alege pe a doua, trebuie însă **ca din jurnal să reiasă datele între care s-a desfășurat excursia sau drumeția, numărul participanților, itinerarul parcurs.**

Așa cum s-a arătat și în condițiile din pagina întîi, puteți însoți jurnalele voastre de material folcloric (cîntece și poezii populare, strigături culese din localitățile unde veți poposi) desene și fotografii conținînd aspecte din zilele excursiei sau drumeției.

Așteptăm jurnalele voastre și vă urăm mult succes, atît în desfășurarea excursiilor cît și în alcătuirea jurnalelor!

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

N. R.: Redacția roagă pe corespondenții săi, pe membrii activelor pionierești să decupeze regulamentul concursului și să-l afișeze în școală sau în tabără pentru a fi adus la cunoștință și altor pionieri.

Casa pionierilor din Galaţi

Zece ani de la înfiinţare

Opt autobuze trec pe şosea. În urma lor a rămas... un refren. Pionierii cîntă, sînt veseli, sărbătoresc a X-a aniversare a Casei pionierilor. Şi la sărbătoarea lor participă şi cei mari. Iată-i, sînt aici, unii în persoană, alţii cu gîndul, cu inima. „Transmit un călduros salut". „Multe succese". „Nu pot să viu, dar consideraţi-mă prezent". „Sosesc !" Sînt scrisori, telegrame, telefoane de la foştii membri ai cercurilor. Cine sînt ? Iată cîţiva : Vasile Bălineanu, muncitor modelier la Şantierul Naval Galaţi ; Marin Chirilă, inginer ; Gabriel Schumschi, asistent medicină generală — Bucureşti ; Iulian Mereuţă, Eugen Apostol, Nicolae Oancea — studenţi la diferite facultăţi din ţară.

Zece ani ! Privesc în jur. Obiecte lucrate acum un an, doi... cinci... Diplome, medalii, cupe de la diferite concursuri, jurnale. Zece ani ! În acest timp sute şi mii de pionieri au învăţat aici, la Casa pionierilor, multe lucruri interesante şi educative, şi-au petrecut nenumărate ore de neuitat. În cercurile tehnice pionierii au învăţat să mînuiască unelte, să construiască modele de remorchere, iahturi, şalupe şi cargouri, aeromodele, aparate de radio şi cîte altele. Apoi mai sînt cercurile artistice — vioară, pian, acordeon, jocuri populare, dramatic, cercurile ştiinţifice — fizică, chimie, mici naturalişti, cercul mîinilor îndemînatice... cel de sport...

Opt autobuze trec pe şosea. Pionierii au pornit în excursie. Astăzi au făcut o drumeţie mai aproape de oraş, la pădurea Gîrboavele. În poieniţă pionierii au petrecut minunat — cîntece, recitări, dansuri şi mult aşteptatul foc de tabără. S-au simţit bine pentru că au adunat plante, insecte, au glumit şi s-au veselit. „Cine imită cel mai bine păsările şi animalele ?" — acest concurs a fost primit cu bucurie şi pionierii au rîs în hohote. Era şi firesc.

Excursii, drumeţii. În vara aceasta vor merge la viitorul Combinat siderurgic, la Şantierul Naval, la Uzina „Nicolae Cristea". Apoi, tot cu autobuzele, membrii cercurilor vor organiza o excursie prin ţară. O excursie frumoasă, ca şi cea de acum un an. Cîte amintiri ! Privesc jurnalul excursiei, fotografiile şi parcă văd aevea Uzina de autocamioane din Braşov, Rafinăria de la Teleajen, Staţiunea experimentală de la Ruşeţu, muzeele Doftana şi Peleş.

În excursiile şi drumeţiile din acest an pionierii vor alcătui fără îndoială alte jurnale care, alături de celelalte documente, vor vorbi generaţiilor viitoare despre copilăria lor

O clădire mare şi frumoasă. E Casa pionierilor din Galaţi. O fereastră deschisă spre grădina înflorită. Se aud glasuri vesele — pionierii cîntă copilăria lor fericită ...

GETA COSTIN

Stimaţi copii,

Cînd vă scriu aceste rînduri, e aproape miezul nopţii şi întreaga tabără doarme. E atîta linişte încît îmi pare că aud respiraţia brazilor şi foşnetul mătăsos al norilor alunecînd pe cer. O, şi ce zi agitată a fost azi, aici ! Totul a început de la ceva care ar părea la prima vedere un lucru mic, o glumă nevinovată. Radu M. din detaşamentul II, vrînd să-şi păcălească prietenii, a dispărut fără urme imediat după micul dejun. L-am căutat cu toţii unde vreţi şi unde nu vreţi. Am răscolit întreaga vilă, am cercetat fiecare tufiş al păduricii, l-am strigat pînă am răguşit. Programul de activitate a fost dat peste cap vreme de patru ceasuri încheiate. Naturaliştii trebuiau să plece să culeagă plante dintr-o poiană şi au rămas în tabără ca să-l caute pe Radu. Repetiţia corului s-a amînat. Meteorologii n-au mai alcătuit decît tîrziu,

după-amiază, buletinul zilei. Pînă şi bucătarul a lăsat foile de plăcintă întinse pe masă şi ni s-a alăturat în căutarea lui Radu... „Glumeţul" a apărut imediat după ce goarna a sunat prînzul şi s-a mirat grozav că nimeni nu i-a apreciat farsa. Era convins că nu făcuse nimic care să merite mustrările noastre. Se coţoţase în vîrful unui stejar rămuros şi se amuzase auzind cum îl strigăm şi văzînd cum îl căutăm. „Atît"! Tabăra însă era de altă părere. Lăsînd la o parte emoţia prin care am trecut cu toţii, mic şi mare, programul unei dimineţi întregi n-a mai putut fi respectat. Şi astfel, pe bună dreptate, în loc să fie calificat drept un „glumeţ", aşa cum se aştepta, Radu fu socotit, chiar şi de cei mai apropiaţi prieteni ai săi, un nedisciplinat. Ei bine, cuvîntul ăsta avu darul să-l uimească într-o asemenea măsură, încît atunci cînd îl auzi prima oară, făcu, pur şi simplu, mutra unuia căzut din lună. Abia mai putu să îngaime : „Nedisciplinat, aţi spus ? Păi... sîntem doar în vacanţă !"

Aşa am aflat, stimaţi copii, că, după părerea lui Radu, disciplina e ceva asemănător cu ghiozdanul sau cu şorţul. Ai nevoie de ghiozdan sau de şorţ în vacanţă ? Nu. Nici de disciplină n-ai nevoie. Începi s-o respecţi o dată cu prima zi de şcoală şi îi spui „la revedere, să ne întîlnim sănătoşi la toamnă" o dată cu serbarea de sfîrşit de an. Doar în vacanţă nu-ţi dă nimeni note la purtare ; de ce ai mai fi disciplinat ?

N-aţi vrea voi, prieteni, să-i răspundeţi lui Radu la acest „de ce" ? Aş face-o eu, dar acum e trecut de miezul nopţii şi mîine dimineaţă, în zori, plec din tabără. N-am cum să-l mai întîlnesc pe Radu. Şi-mi pare rău. Să-l trezesc ? Nu. În programul de activitate al taberei scrie limpede : „de la 9 seara pînă la 7 dimineaţa — somn." În fiecare rînd, în fiecare literă a programului taberei stă ascuns cuvîntul „disciplină". El nu mi-ar permite nici măcar să apăs mai tare peniţa pe hîrtie, ca nu cumva să fac cel mai mic zgomot, dar-mi-te să trezesc pe cineva ! Şi mai ales cînd acest „cineva" e chiar Radu. E bine să ştie că pînă şi somnul i-l păzeşte tot... disciplina !

Al vostru,

OCTAV PANCU-IAŞI

PIONIERI ŞI ŞCOLARI !

Comitetul Internaţional al Organizaţiei de Copii şi Tineret de pe lîngă Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, organizează un **concurs internaţional de literatură** pentru cele mai bune lucrări literare compuse de copii. Acest concurs se va desfăşura sub semnul prieteniei şi solidarităţii internaţionale a copiilor, în spiritul întăririi păcii, împotriva pericolului de război. La acest concurs pot participa copii în vîrstă de 10—15 ani.

Aşteptăm deci, dragi prieteni, sa ne trimiteţi cît mai multe lucrări pe adresa : **Redacţia „Scînteia pionierului", Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" — Bucureşti.** Data pînă la care puteţi trimite este 10 septembrie. Nu uitaţi să puneţi pe plic **menţiunea : Pentru concursul internaţional de literatură !**

Dragi copii, multe sînt lucrurile asupra cărora vă veţi putea opri. Unii veţi vrea să povestiţi despre oraşul sau satul în care trăiţi, despre şcoala voastră nouă şi frumoasă, despre viaţa interesantă de pionier, despre dorinţa voastră de a învăţa în aşa fel încît să fiţi folositori patriei, să construiţi şi voi, alături de părinţi, viaţa nouă, fericită. Alţii, poate că veţi scrie despre prietenia voastră cu copiii din alte ţări, despre schimbul vostru de scrisori şi de vederi. Acum, în vacanţă, veţi vizita încă multe locuri interesante, locuri minunate ale patriei noastre, veţi trăi zile pline de bucurii. Scrieţi despre acestea toate într-o formă cît mai literară, mai clară şi frumoasă. Cele mai bune lucrări ale voastre vor fi trimise la Praga. Acolo, un juriu internaţional va selecţiona zece dintre cele mai bune, prezentate la concurs. Cîştigătorii vor fi anunţaţi pînă în ziua de 10 noiembrie a.c. — ziua aniversării F.M.T.D.

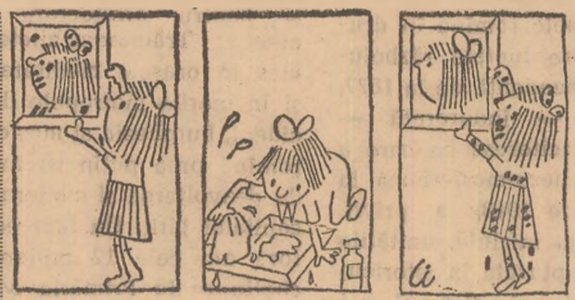
Lucrările care nu vor fi premiate de juriul internaţional, dar care vor fi totuşi foarte bune, vor primi diplome ale F.M.T.D.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI !

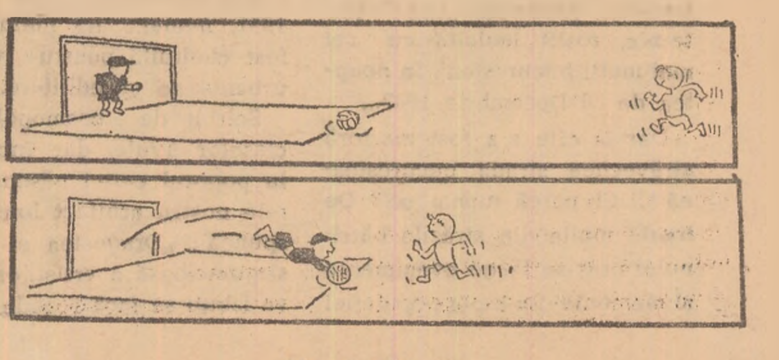
Participaţi în număr cît mai mare la acest concurs iniţiat de F.M.T.D. !

Redacţia noastră vă doreşte succes deplin !

Fără cuvinte...

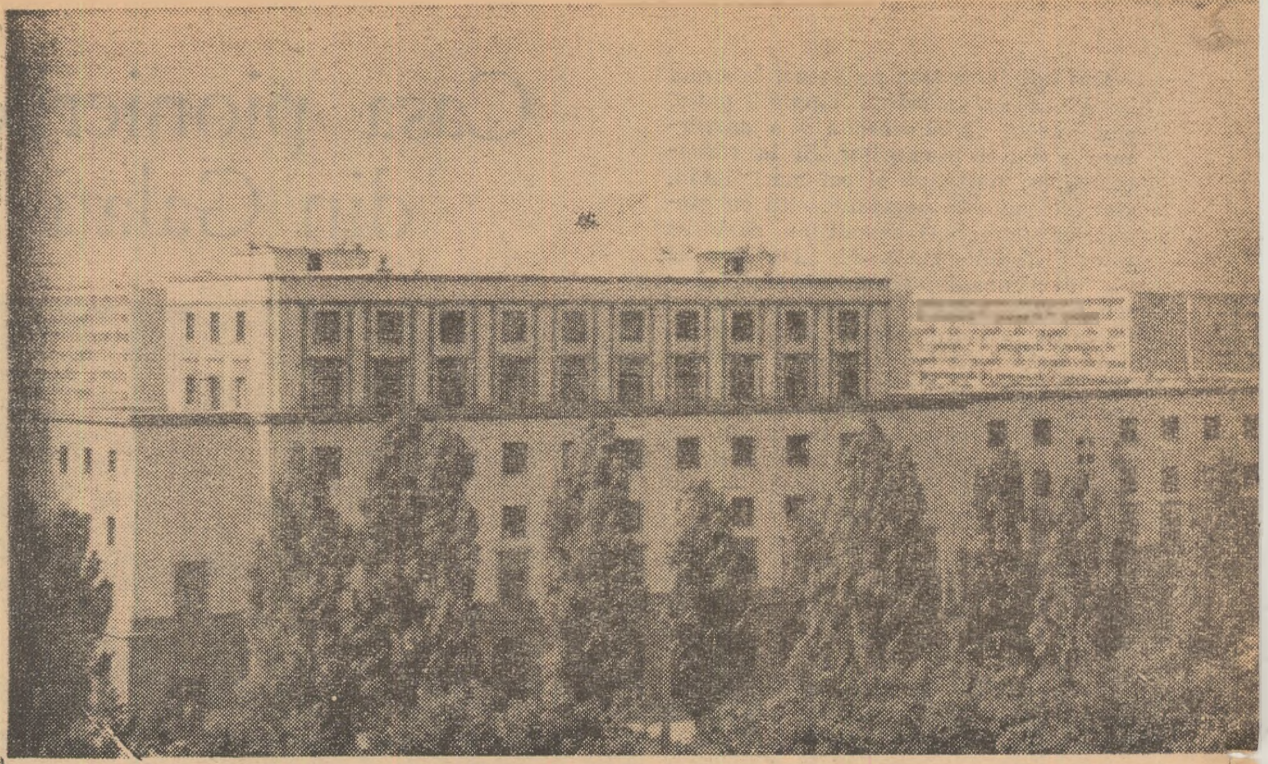
(Din gazeta pionierilor cehoslovaci „Pionyrske Noviny")

Nerăbdare...

(Din revista pionierilor sovietici „Pioner")

Oraș iubit, BUCUREȘTI

O stradă bătrînă-bătrînă

...Și înainte era vestită Calea Victoriei. Acum un veac se numea Podul Mogoșoaiei și răsuna, în zilele Revoluției de la 1848, sub tălpile goale ale calicimii din oraș, venită să ia cu asalt Palatul Domnesc și să-l oblige pe Vodă Bibescu să semneze constituția. De atunci, din zilele lui iunie 1848, Calea Victoriei a fost martora multor evenimente istorice: ea a condus alaiul primului domnitor al Principatelor Unite, a condus trupele romîne în drumul lor spre luptele războiului de independență de la 1877, a înghițit — îndurerată — sîngele muncitoresc cu care a udat-o burghezo-moșierimea la 13 decembrie 1918, a privit cum treceau, înfrînte, unitățile hitleriste capturate în istoricul august 1944, și și-a strigat bucuria, printr-un „ura!" puternic, rostit laolaltă cu cei mai mulți bucureșteni, în noaptea de 30 Decembrie 1947...

Dar la cîte n-a fost martoră străvechea stradă bucureșteană!... Și parcă numai ea? De foarte multe din străzile bătrînului oraș se leagă evenimente și momente din lupta populației muncitoare bucureștene impotriva asupririi și nedreptății, pentru dreptatea și fericirea celor mulți.

Visul lui Mincu

Înainte de eliberare, Bucureștiul era un oraș al contrastelor: în centru — luxul cel mai rafinat, către margini — mizeria cea mai neagră! Dar chiar și în centrul orașului contrastele erau izbitoare; cîțiva metri numai în spatele Palatului regal, domneau maghernițe insalubre, localuri publice dărăpănate, case ale mizeriei și ignoranței. Jefuind poporul romîn în cîrdășie cu capitaliștii occidentali, exploatatorii romîni împrumutau nu numai metodele „subtile" de jaf ale acestora, ci și obiceiurile: își construiau case în stil cosmopolit, arătau un dispreț profund chiar și pentru arhitectura romînească... Trăindu-și zilele mai ales în orașele mediteraneene și în marile metropole din occident, burghezia și moșierimea romînă prea puțin se interesa de dezvoltarea și modernizarea capitalei țării. Un fapt edificator: din cele 12 miliarde lei cheltuite de Primăria Municipiului București între 1919—1931, numai... 1,5 miliarde au fost cheltuite pentru realizări urbanistice și edilitare.

Scîrbit de cosmopolitismul claselor avute, dar încrezător în poporul care-l născuse, marele nostru arhitect Ion Mincu spunea: „Dragostea și munca sîrguincioasă a artiștilor noștri va izbuti să facă repede cunoscută o arhitectură romînească..."

Azi, dacă ar mai trăi, Mincu și-ar vedea visul împlinit.

Drag oraș să-nflorești

...spune un cîntec bucureștean, traducînd pe note gîndurile noastre, ale tuturor.

Gările și autogările Capitalei, mai pline ca oricînd de mulțimea turiștilor din provincie, grăiesc cel mai bine despre mîndria poporului nostru pentru Capitala, pentru inima fierbinte a patriei, care pulsează din plin.

Deunăzi asistam la un dialog — tot într-o gară, în Gara de Nord. Un oșan în pitorescul său costum, se sfătuia cu un ceferist.

— Mai am 3 ore între trenuri... Aș vrea să văd ce s-a mai construit...

— În 3 ore!!? — s-a minunat ceferistul. Păi nu-ți ajung nici 3 luni!

Și a-nceput să-i înșire noile cvartale de locuințe ridicate în anii din urmă: Floreasca, Pajura, Ștefan cel Mare, Grivița, Giuleștii, Pieptănarii, Aleea Circului, P-ța Palatului...

— Eu sînt aci, zi de zi, și tot nu le știu pe toate, a încheiat ceferistul. Și, văzînd încurcătura omului din fața sa: Da'n trei ore... mergi de vizitează Calea Griviței!...

Inima patriei

Capitala e inima patriei. Nu numai că aci se află o puternică industrie, dar la București sînt principalele organe care conduc viața noastră politică, administrativă, științifică, culturală...

Dar pentru că vorbeam de industrie: industria bucureșteană (reprezentată de uriașe uzine ca „23 August", „Republica", „Vulcan", Uzinele de mașini electrice „București", ș.a. — întreprinderi vechi, dar mărite și reutilate în anii noștri că n-ar mai fi recunoscute de foștii lor proprietari! — și altele noi ca Fabrica de anvelope „Danubiana", Uzinele „Electronica", Uzinele de autobuze. Tăbăcăria minerală Jilava, noua Fabrică de țevi sudate ș.a.) dă produse atît de multiple și variate încît mărcile uzinelor și fabricilor sale pot fi întîlnite nu numai pretutindeni în țară, dar și în țări din Europa, Asia, Africa...

Acum 25 de ani, într-un număr al său, ziarul burghez „Lumea romînească" era nevoit să recunoască: *La multe din fabricile bucureștene — scria el — modalitățile de lucru amintesc de exploatarea din coloniile africane*.

Aceasta era acum 25 de ani — cînd stăpîni erau capitaliștii... Astăzi — lucrurile s-au schimbat radical; de remarcat în această privință declarația unui fabricant occidental, care, vizitîndu-ne de curînd, a fost forțat de realitate să spună: *în multe uzine și fabrici bucureștene ai impresia că te afli într-un laborator!*

Noua generație

În 1942, chiar și din numărul mic de copii care mergeau la școală, nici măcar jumătate n-au absolvit anul școlar... Azi — ca în întreaga țară — și la București nu există copil între 7 și 14 ani neșcolarizat. Iar dacă ar fi să vorbim despre ceea ce a creat regimul democrat-popular anume pentru copiii bucureșteni, nu ne-ar ajunge nu numai rîndurile de față, dar chiar toată gazeta!

În întreaga lume se cunoaște că pionierilor din București, partidul le-a dăruit un palat ca în basme, în care ei să-și dezvolte talentele, să cunoască încă de mici perfecțiunile tehnicii și ale frumosului.

În urmă cu vreo doi ani, o delegație de femei din Orient vizita Palatul din Dealul Cotrocenilor. Minunîndu-se de tot ce le vedeau ochii, il întrebau pe ghid la tot pasul:

— ...Și asta, tot numai pentru copii?!

La urmă, luîndu-și rămas bun, una dintre delegate a întrebat:

EMIL EMANOIL

(Continuare în pag. 7-a)

Vică

— Vică, băiete, îi șopti t
dă fuga pînă la brigadierul
tehnic și spune-i să trimită a
pe altcineva la grajd, c e
m-a bușit gripa tocmai
Vică ar mai fi vrut să doa
că dimineața somnu-i tare d
dar aflînd despre ce-i vorbo
îmbrăcă de îndată și plecă.
brigadierul zootehnic nu era
să. Și nici pe președinte nu-l
Iar timpul trece așa de rep
La ora șapte, el trebuia să fi
ceilalți pionieri pe izlaz, la
meci de fotbal. Vică ședea în
locul drumului, neștiind în
să apuce. Deodată, îi veni
gînd. Ce-ar fi dacă ar încerca
înlocuiască chiar el pe tatăl
Doar n-o să lase caii să rabd
foame pînă cine știe cînd, i
să se ducă la joacă? Fără să
zăbovească o clipă, se îndr
spre grajd. Caii erau nelini
sforăiau, băteau din picioare,
le cam trecuse sorocul „mi
dejun". La început, Vic se
rie, dar își reveni repe S
dreptă spre capătul grajdulu
colo unde se aflau furajele
gătite de cu seară și le repa
cailor, așa cum scria în pr
mul de grajd afișat. Apoi, c
sala și peria în mînă, se apuc
facă „toaleta" lui Suru, apo
Fulger, pînă termină.
De atunci, lui Vică a înc
să-i fie tare dragă îndeletni
asta. Mai tîrziu, la insiste
sale, conducerea gospodăriei
repartizat chiar cîțiva mînzoc
care să-i „îngrijească perso
Ei, și Vică — cred că vă dați
ma — era tare mîndru de î
derea ce i se acordase!
L-am întîlnit pe Vică (de
Vasile Angiu din Storobăn
raionul Alexandria), cu cîtva
în urmă. Era în zilele cînd,
preună cu ceilalți colegi, se
gătea pentru examenul de a
vire a clasei a șaptea. Într-o
pă de răgaz, am stat de v
despre pasiunea lui pentru
gospodăriei și despre proie
ce le are pentru viitor. Am
că vrea să continue învățătu
o școală agricolă.
— Desigur, te specializezi
zootehnie!
— Dimpotrivă. Mi-am ales
profesiune.
— Cum adică, l-am întreba
rat, nu-ți mai plac caii?
— Ba da, mi-a răspuns el,
bind, într-un fel tot cu caii
să lucrez și pe viitor: dar cu
de altă „rasă", mai puternici
cai-putere. Mă fac tractorist
caii mei de metal, cu tracto
adică, am să aduc mai mult
gospodăriei.

I. ANDR

Foto GR. PREPELIȚĂ

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

Expoziție de artă plastică romînească contemporană

La Dresda (R. D. Germană): **Acum citeva zile, în clădirea Albertinum a Galeriilor de artă din Dresda, a avut loc vernisajul expoziției de artă plastică romînească contemporană. Sînt expuse aici 326 de lucrări realizate de cei mai buni pictori și sculptori din țara noastră.**

Artiști romîni participanți la un concurs internațional al tinerilor cîntăreți de operă

La Sofia (R. P. Bulgaria): **Nu de mult a avut loc la Teatrul Popular de Operă din Sofia deschiderea festivă a celui de al doilea Congres internațional al tinerilor cîntăreți de operă, la care se vor întrece 100 de concurenți din 27 de țări. Din R. P. Romînă iau parte la concurs baritonul Mugur Bogdan și tenorul Ion Buzea.**

De veghe

...Noaptea este întunecoasă și rece. Plouă mărunt. Doi ostași, Ștefan Stoica și Ilie Afrim, cu miinile încleștate pe arme, cercetează cu atenție întunericul de smoală. Totul pare normal. Doar stropii de ploaie ce lovesc ritmic în stufărișul din marginea bălții și, din cînd în cînd, cîntecul broaștelor — atît tulbură liniștea nopții. Dar ostașii nu slăbesc supravegherea. Ei au o misiune de onoare și de mare răspundere: prin porțiunea de frontieră ce le-a fost încredințată nu trebuie să se strecoare nici un infractor. De aceea, veghează necontenit! Deodată, tîrziu după miezul nopții, printre orăcăiturile broaștelor, ostașii parcă disting și alt zgomot. Dar iată că broaștele au tăcut. Din nou liniște deplină. Ce să fie? I-a înșelat oare auzul? Încordarea crește. Întreaga ființă le este concentrată în direcția în care au auzit zgomotul suspect. Nu, nu se înșelaseră. Sfredelind întunericul, ochii lor ageri disting o mogîldeață — infractorul! Tare viclean mai era. Cum începeau broaștele să facă zgomot, o pornea și el tîriș, la drum. Cum înceta cîntecul broaștelor, și el încremenea locului. Dar grănicerii s-au dovedit mai ageri decît el. După cîteva minute, cînd infractorul se credea în afara oricărei primejdii, în spatele și în fața sa răsunară două voci puternice „Stai! Miinile sus!"

Ceva mai tîrziu, la pichet, comandantul îi felicita și le strîngea cu căldură miinile celor doi ostași, — deși „infractorul" nu era altul decît un tovarăș de-al lor. Și meritau laude pe deplin, căci în aplicația tactică de specialitate, la care luaseră parte, amîndoi se dovediseră la înălțime.

Bucurîndu-se din plin de grija statului, grănicerii Republicii Populare Romîne — ostașii cu epoleți și petlițe de culoarea bradului — își desăvîrșesc necontenit pregătirea de luptă și politică, măiestria grănicerească pentru a fi oricînd gata ca pe mare, pe crestele munților ori în cîmpie, să apere hotarele patriei noastre socialiste.

Forumul mondial al femeilor

Zilele acestea s-au desfășurat la Moscova lucrările Congresului Mondial al Femeilor, la care au participat circa o mie patru sute de delegate din peste o sută de țări de pe toate continentele.

Pe ordinea de zi a Congresului au figurat probleme vitale care preocupă femeile în epoca noastră: lupta femeilor din țările capitaliste pentru drepturile lor în familie și societate, contribuția femeilor în lupta împotriva colonialismului, pentru independență națională, pentru pace, dezarmare și prietenie între popoare.

Eugenie Cotton, președinta F.D.I.F., prezentînd raportul „Federația Democrată Internațională a Femeilor în lupta pentru pace, independență națională, pentru drepturile femeilor și fericirea copiilor" a subliniat faptul că ideea luptei pentru pace și dezarmare generală, principiile coexistenței pașnice sînt sprijinite tot mai puternic de masele largi ale femeilor. Vorbind despre ceea ce s-ar realiza prin dezarmare — care ar deschide posibilitatea folosirii tuturor bogățiilor globului pămîntesc pentru fericirea omului — raportul a menționat faptul că în urma dezarmării, într-o perioadă de 25 de ani, statele ar putea economisi o sumă echivalînd cu valoarea tuturor bogățiilor acumulate de milenii de către omenire pe întregul glob.

Congresul Mondial al Femeilor a constituit o manifestare puternică în lupta împotriva războiului, pentru dezarmare, pentru pace în lumea întreagă.

Răspundem la întrebările puse de elevii BARCARU DIONISIE, clasa a VII-a, Școala medie din comuna Puiești, regiunea Iași, și PARASCHIV MARIN, de la Școala de 8 ani din comuna Chirnogi, raionul Oltenița.

Cîtă populație există pe glob?

Fără îndoială că informațiile cu privire la populația globului, în diferite epoci, sînt foarte interesante. S-a calculat cu aproximație că la începutul erei noastre populația pămîntului era de circa 300 000 000 locuitori. În decurs de șapte veacuri, ea s-a dublat. După aceea, creșterea populației s-a accelerat uimitor de repede. Bunăoară, în 1900, trăiau pe Pămînt peste 1 miliard 600 de milioane de oameni. În primii douăzeci de ani ai secolului nostru, populația globului a crescut la circa 2 miliarde de persoane, iar în anul 1962 ea a depășit 3 miliarde.

Oamenii de știință consideră că în condiții de pace această cifră poate ajunge în anul 2000 la 6 miliarde.

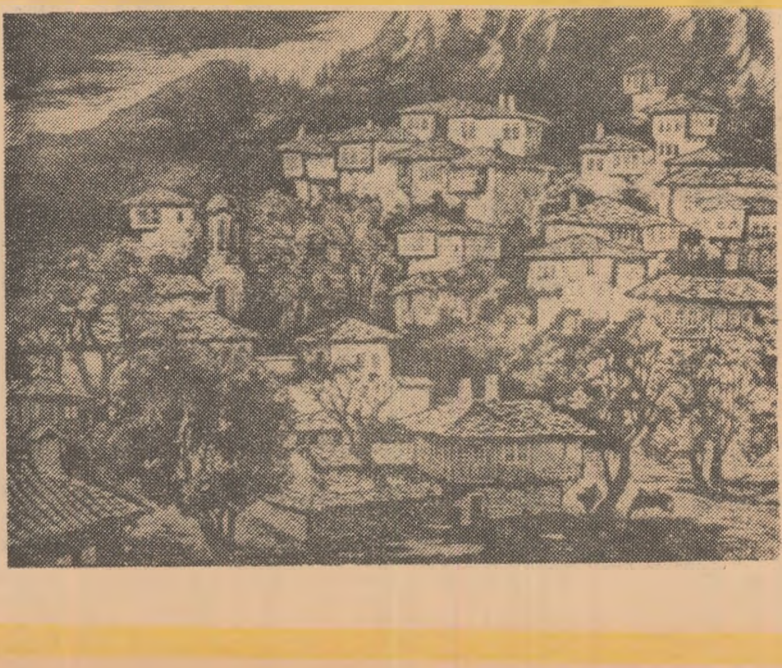
Cînd a fost întemeiat Bucureștiul?

Regiunea în care se află situat orașul București a oferit încă din cele mai vechi timpuri condiții prielnice pentru viața oamenilor.

Primul sîmbure al viitorului oraș l-a constituit, probabil, o așezare la un vad al Dîmboviței, pe drumul negustorilor spre Dunăre (sec. XIV — XV), în jurul căreia s-a închegat tîrgul de mai tîrziu.

Despre numele Bucureștiului se pomenește, pentru prima oară, într-un hrisov al lui Vlad Țepeș. Vlad Țepeș a trebuit să înceapă zidirea unei cetăți pe Dîmbovița în vara anului 1458, cînd o scrisoare de a sa ni-l arată poposind „lîngă rîul apei Dîmbovița". În toamna anului următor, construcția a fost probabil terminată: hrisovul slavonesc al domnitorului din 20 septembrie 1459 este alcătuit în „cetatea București".

Așadar, denumirea de **București** se întîlnește pentru întîia oară în hrisovul lui Vlad Țepeș din **20 septembrie 1459** — dată considerată cea a întemeierii Bucureștiului și de la care am sărbătorit cu cîțiva ani în urmă, o jumătate de mileniu.

„TÎRNOVO" — linogravură de graficianul bulgar Iulî Mincev

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

Ce este NAVA METEOROLOGICĂ

— Atenţiune : Lansare ! — sună comanda.

Pe navă izbucneşte o flacără puternică şi racheta se îndreaptă spre înaltul siniliu al cerului. Nu, nu este vorba de o navă de război ; racheta porneşte de pe bordul navei nu pentru a atinge un ţel nevăzut, ci pentru ca navele sub steagul diferitelor state să poată brăzda liniştite oceanul, fără teama că, pe neaşteptate, vor fi atacate de fiorosul uragan. La stabilirea stării timpului ajută staţiile meteorologice răspîndite pe toate continentele. Dar cum să prevezi mersul vremii pe căile maritime ? Acolo doar nu se găsesc staţii meteorologice. Cum se poate afla, de exemplu, în Oceanul Pacific ; cum pot fi prevenite navele despre apropierea taifunului, uraganului, în timpul cărora vîntul bate cu o viteză de 60 — 80—100 m/minut, ridicînd valurile la înălţimi egale cu 10, 15, 20 m ? Şi iată că pe apă se lansează prima navă meteorologică „A. I. Voeikov" şi, în curînd, a doua — „I. M. Şokalski". În timpul uraganului ele pleacă în cercetare în largul oceanului. Merg în întîmpinarea uraganului pentru a-i afla forţa, direcţia şi a transmite apoi tuturor navelor acest pericol. Cum arată o astfel de navă ? Cînd te îndrepţi spre ea, încă din depărtare vezi nişte turnuri neobişnuite cu antene în formă de căşti. Acestea sînt radiolocatorii. Sînt mai mulţi la număr.

Pe bord se află nişte mici poduleţe, după care se văd troliurile de macara pe care sînt adunaţi kilometri de cablu de oţel subţire, dar foarte rezistent. Tot aici se văd stîlpii albi în formă de cilindri — aceştia sînt batometrii. Ei sînt formaţi dintr-un rezervor pentru proba apei şi dintr-un termometru. Cu ajutorul troliurilor se dă drumul la o serie de batometr pînă la fundul apei, măsurînd în acest fel temperatura apei la adîncimi diferite şi salinitatea apei. Pe marele arbore, pe pasarela de comandă — peste tot numai aparatură — se află aparatele care înregistrează temperatura şi umiditatea aerului, presiunea atmosferică precum şi celelalte aparate care măsoară precipitaţiile atmosferice.

Ne urcăm pe punte. În cabine, laboratoarele chimiştilor, fizicienilor, sinopticienilor*). Se aude zgomotul motoarelor electrice. O parte a punţii, acoperită cu tablă de oţel, se dă la o parte deschizînd containerul**). Aici găsim la start un balon aproape transparent. O clipă şi balonul se ridică în sus, ducînd cu el un mic pacheţel : termometrul, barometrul, higrometrul***) şi radioemiţătorul (toate acestea formează radiosonda). Radiosonda transmite care este temperatura, umiditatea şi presiunea atmosferică la diverse înălţimi. Iar antenele foarte sensibile ale radiolocatorilor, care urmăresc zborul sondei, arată care este viteza vîntului la diverse înălţimi.

Radiosonda se poate ridica numai pînă la înălţimea de 20—25 km. Sateliţii artificiali ai pămîntului transmit informaţii de la înălţimi de sute de kilometri. Cum vor afla însă oamenii de ştiinţă despre ceea ce se petrece în atmosferă deasupra oceanului la înălţimile de 60, 80, 100 km ? Tocmai aici vin în ajutor rachetele meteorologice. Pentru prima oară au fost construite rampe de lansare a unor asemenea rachete pe „navele meteorologice" sovietice.

În fiecare zi în Institutul central de previziuni meteorologice din Moscova, sinopticienii desenează hărţile meteorologice pentru întreaga emisferă boreală.

Cum credeţi că se poate obţine o asemenea hartă, nava aflîndu-se în largul oceanului la distanţe de 10, 15, 20 mii de kilometri de Moscova ? Cu ajutorul aparatului fotografic pentru recepţionarea hărţilor sinoptice. El este pus în funcţiune de către radist la ora transmisiei pe o hîrtie umedă fotochimică ; supunîndu-se semnalelor radio din Moscova, aparatul desenează paralelele, meridianele, drumul uraganelor, însemnează, de asemenea, locurile unde plouă, unde este timp frumos...

Colectivul navei poate să prevadă situaţia pentru cîteva zile pe distanţă de cîteva sute de mile. Limba semnelor convenţionale este pe înţelesul tuturor. Şi ţara care transmite harta se îngrijeşte de toate vasele care plutesc pe mare, de toţi marinarii, indiferent de culoarea pielii lor, indiferent de steagul sub care circulă.

S. CIUMACOV

* sinoptician = meteorologul care se ocupă cu starea timpului.
** container = încăperea în care se află aparatură meteorologică.
*** higrometrul = aparatul de măsurat umiditatea atmosferică.

Din fauna noastră

Capra neagra

În vacanţe, atunci cînd străbatem munţii, avem posibilitatea să ne întîlnim cu o serie de animale şi plante pe care nu le cunoaştem decît din cartea de zoologie sau manualul de botanică.

Să ne pregătim de plecare şi, în timp ce ne facem bagajul de drum, să străbatem cu ajutorul acestor cîteva rînduri o parte din masivii muntoşi ai patriei noastre. Plecăm în căutare de capre negre. Pentru a le putea observa mai bine ne-am înarmat cu un binoclu puternic şi un aparat de fotografiat pentru luat vederi.

Pornim spre crestele Făgăraşului, leagănul caprelor negre. Muntele ne-a întîmpinat cu toată măreţia şi sălbăticia sa. După ce trecem de cabana Bîlea-cascadă să fim atenţi, căci începe zona caprelor negre.

În faţa ochilor se deschide peisajul stîncos al crestelor Făgăraşului. Aici unde sînt stînci abrupte şi locuri greu de pătruns pentru om se găsesc caprele negre.

După atîta urcuş, merită să facem un popas. Şi în acest răstimp căutăm cu binoclul. Să ne uităm cu atenţie către fiecare roată de jnepeni, către fiecare jgheab de stîncă, căci acolo unde nu ne aşteptăm putem vedea caprele negre. Şi iată că binoclul ne apropie o capră, care seamănă perfect cu cea din manualul de zoologie, însă este roşcată. Este vorba de altă specie ? Nicidecum. Aceasta este capra neagră, care în perioada de vară are blana roşcată, culoare ce a căpătat-o atunci cînd a năpîrlit, primăvara. Haina neagră o păstrează doar pentru iarnă. Dar să fim atenţi. Lîngă capra noastră, în jnepeni, a mişcat ceva. Este iedul. Uitaţi-vă, acum a ieşit la lumină ! Îl vedeţi cît de zburdalnic este ? Un neastîmpărat...

Deşi sîntem departe, zgomotul nostru le-a speriat. Iată-le cît de uşor se depărtează, căţărîndu-se pe stînci la care nici nu ne gîndim să ajungem. Caprele negre au anumite poteci cunoscute de ele, pe care este foarte greu să pătrundă omul. Cu ajutorul binoclului am mai putut vedea şi alte capre negre. Unele aveau cîte doi iezi, altele numai unul.

Atunci cînd vremea se înrăutăţeşte, caprele coboară din zona alpină, unde hrana s-a împuţinat şi viscolul este puternic. În această perioadă pot fi întîlnite pînă în zona pădurilor unde îşi vor petrece acest anotimp vitreg pentru ele.

Ţara noastră se poate mîndri cu cele mai frumoase capre negre din lume, care au fost declarate monument al naturii. Ţara noastră ocupă primul loc în ceea ce priveşte trofeele acestui animal.

LUCIAN MANOLACHE
Cercetător ştiinţific la I.N.C.E.F.

Ştiaţi că...

...în rezervaţia Fîntîniţa din comuna Basarabi, regiunea Dobrogea, se găseşte o formă unică în lume de bujor de stepă, floare purpurie care are segmentele frunzelor de cel mult un milimetru ?

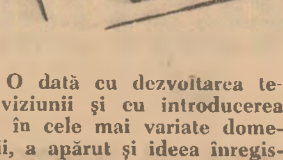
*

...în două peşteri din comuna Căprioara, regiunea Banat, cercetătorii au descoperit un nou tip de izvoare, care dau apă numai în perioadele de precipitaţii abundente ? Unul din acestea ţîşneşte din vîrful unei mici stalagmite, iar altul din pereţii peşterii, la intervale de 20-30 secunde. La cel de-al doilea, izbucnirea apei este însoţită de un zgomot asemănător ţîrîitului liliecilor.

„OBI" — nava amiral a expediţiilor sovietice în Antarctica a sosit în portul Leningrad.

Noi căi în tehnică

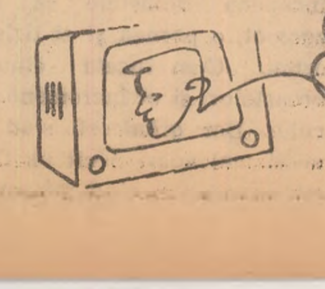
Videomagnetofonul

O dată cu dezvoltarea televiziunii şi cu introducerea ei în cele mai variate domenii, a apărut şi ideea înregistrării pe bandă de magnetofon a... imaginii ! Acest lucru se poate face cu ajutorul videomagnetofonului, un aparat construit pe principiul magnetofonului.

Videomagnetofonul prezintă avantaje pentru înregistrarea programelor de televiziune şi a înregistrărilor filmelor (în cadrul studiourilor cinematografice) pe bandă magnetică. Prin intermediul unei camere de televiziune, oscilaţiile luminoase se transformă în oscilaţii electrice, care sînt apoi înregistrate pe bandă magnetică, similar imprimării obişnuite pe banda de magnetofon. Introducînd această bandă în videomagnetofonul conectat la un televizor, pe ecran apar semnalele electrice transformate în semnale luminoase, apărînd astfel imaginea înregistrată înainte.

Videomagnetofonul are un drum larg de aplicare în domenii vaste ale ştiinţei, tehnicii şi culturii. Introducerea pe scară largă a videomagnetofoanelor este o problemă a viitorului apropiat.

START IN ACTIVITATEA SPORTIVĂ DIN VACANȚĂ

SPORT

— Raidul lui Gheorghiță —

Zdup mai sforăia încă atunci cînd eu, înarmat cu o cană cu apă rece, i-am făcut un duș de trezire.

— Ham-ham! s-a supărat Zdup.

— De ce protestezi? După ce că dormi buștean și n-auzi deșteptătorul, mai te și superi? Ce, ai uitat de raidul de azi? Hai, ne-așteaptă cîteva sute de kilometri de zbor!

...Peste o clipă eram în curte, la elicopter, iar peste alte două — sus, în înălțimile albastre. Direcția...

DĂNCEU

...Vînju-Mare, sat frumos, nu departe de Dunăre. Am aterizat direct pe terenul de fotbal. Tocmai se disputa meciul între pionierii din satul Cioroboreni și cei din Dănceu. Repriza întîia se terminase la egalitate — 0-0. Repriza a doua însă — care tocmai se juca — ei, da, repriza asta știu că s-a jucat! Deși ambele echipe și-au marcat numai cîte un gol, a fost, totuși, o repriză tare. Păcat că n-am avut un magnetofon; banda lui v-ar fi dovedit-o prin mulțimea și strigătele suporterilor...

Cînd am plecat, a rămas ca meciul să se reediteze în 7 iulie, de data asta acasă la cei din Cioroboreni!

De la Dănceu, elicopterul ne-a lăsat la

CIREȘU

comuna Stroiești — Horezu. Aici, meci, mare meci! Dar nu de fotbal, ci de... atletism. Probele? Sărituri în lungime și înălțime și întreceri de viteză. Care au fost cîștigătorii? Nu-mi permite spațiul, că vi-i i-ași arăta. Ulterior însă, am aflat că la întrecerile ce s-au desfășurat la raion, școala din Cireșu a avut o serie de învingători ca Doară Dan, Filip Silvia, Șoarece Vasile și alții.

Să nu te mîndrești cu asemenea sportivi?!

PESTE MUNȚI, PESTE VĂI

am ajuns la Gheja — Luduș. Aici n-am mai nimerit direct la întreceri sportive. În schimb, pioniera Maxim Maria, pe care a invitat-o Zdup, ne-a răspuns la cîteva întrebări cu plăcere:

Zdup: *Ce întreceri sportive ați inițiat?*

Maria: *Am participat la mai multe meciuri de volei, oină, handbal, fotbal...*

Zdup: *Ham! Așadar și fotbal!! Și cam ce rezultate ați înregistrat la... fotbal?*

(Ah, Zdup-Zdup! Tot „microbist" ai rămas!!)

Maria: *Rezultate bune... Cu pionierii din Găbud 1-1, la ei în sat; pe cei din Gara Luduș i-am bătut, la noi acasă, cu 10-1, iar pe cei din...*

Zdup: *Ham, ham! 10-1!?*

Maria: *Da, 10-1. În meciul cu echipa din Bogata, scorul a mai scăzut, pe ei i-am bătut doar cu... 7-0!*

Am părăsit comuna Gheja, urîndu-le pionierilor de aci o activitate sportivă tot atît de rodnică ca pînă acum, și ne-am pornit, tot peste munți și peste văi

LA VÎRFUL CÎMPULUI

comună din raionul Dorohoi. Aici, șahiștii se întreceau cu voleibalistele să ne povestească cum au început ei să-și definitiveze echipele. Numai fotbaliștii, încrezători că lor le vom da ascultare întîi și-ntîi, stăteau de-o parte... Dar cum Zdup lipsea — făcea de gardă la elicopter — n-a avut cine să le ia apărarea, așa că, ...și-au așteptat rîndul. I-am ascultat pe toți. Au succese frumușele, dar nu prea se deplasează în satele din jur, să-și etaleze și acolo forțele. Cu această urare, i-am părăsit și, odată urcați în elicopter și porniți spre casă, am transmis tuturor pionierilor din țară, următorul

MESAJ

Copii, scrieți-ne despre acțiunile voastre sportive și invitați-ne să participăm la ele. Vom veni cu plăcere.

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

(Mulțumesc pentru ajutorul acordat următorilor corespondenți: Ilie Ion, Chioru Florin, Drăgulescu C. Emil, Maxim Maria și Gavriluță Georgeta.)

ORAȘ IUBIT, BUCUREȘTI

(Urmare din pag. 4-a)

— Cum numiți dumneavoastră acest palat?

— Palatul pionierilor... — a răspuns, nedumerit, ghidul.

— Eu i-aș zice... „Zîmbet-de-soare"!

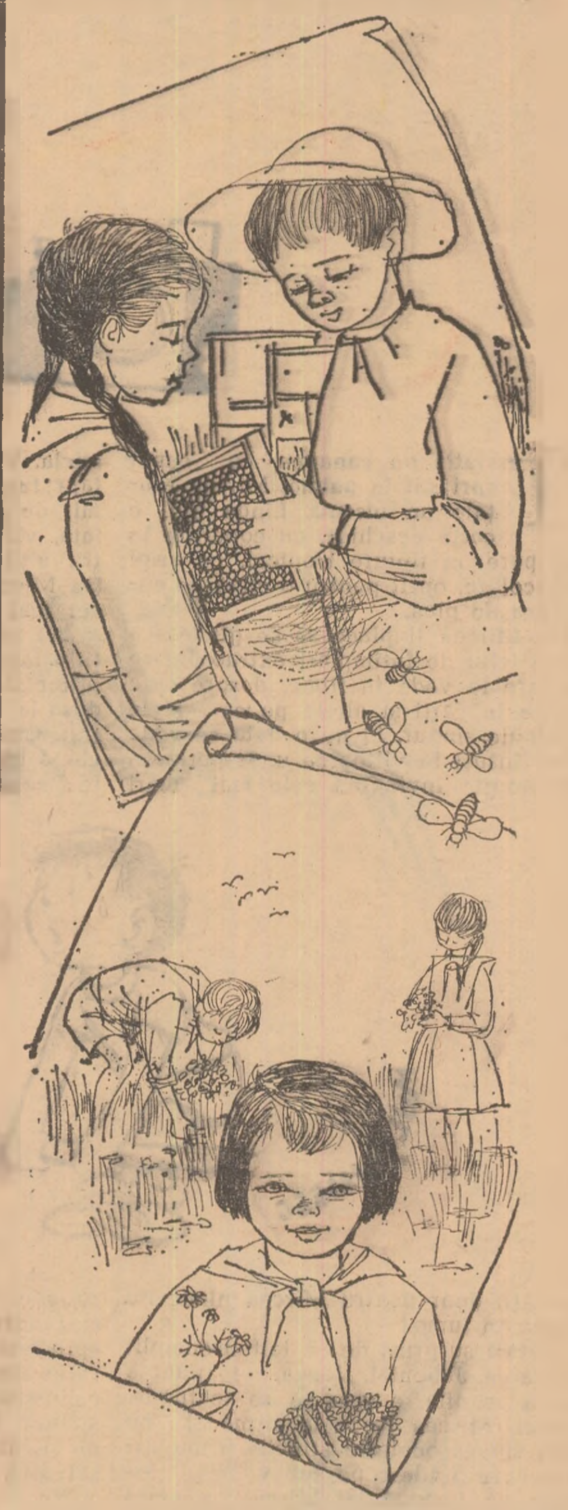
„Zîmbet de soare!"

Frumos! O expresie care ar putea ilustra, minunat, nu numai fiecare din sumedenia de realizări pentru copiii bucureșteni ci chiar noua tinerețe a bătrînului oraș. Bucureștiul renaște azi, într-un an, cît altădată într-un secol! El își pune voinicește noua haină — cea de oraș socialist — care-i vine, cum se zice în popor, „ca turnată" și care-l înfrumusețează zilnic și mereu mai mult precum Feți-frumoșii poveștilor

Aș vrea să am tinerețea veșnică a orașului nostru, pentru ca să apuc a-l vedea în zilele lui 2459 cînd va sărbători un mileniu. Însă cine va trăi dintre noi pînă atunci? Nimeni. Dar fie să-l vedem și în 1970, să-l comparăm atunci cu trecutul apropiat și să ne minunăm. Să ne minunăm, avînd bucuria nemărginită de a mîngîia, cu privirea, lucirea de basm a bătrînului nostru București. Căci el, tot mai mîndru se va înălța sub soarele socialismului și tot mai tînăr va renaște spre bucuria și mîndria noastră, — copiii și constructorii lui.

EMIL EMANOIL

Din activitatea micilor naturaliști

...Cei doi stupi experimentali din cadrul școlii sînt îngrijiți cu deosebită grijă de pionierii Mirica Horia, Militaru Ioana, Marin Luminița și alți membri ai cercului „micii apicultori".

După o corespondență de Ionel Protopopescu, activist cultural com. Bolintinu din Vale, reg. București

Zilele acestea, în întreaga țară se desfășoară cu succes acțiunea de culegere a mușețelului. Pînă în prezent pionierii Școlii de 8 ani din Mircea Vodă — Medgidia au strîns circa 270 kg, iar pionierii Școlii medii din Salcia — Tr Măgurele au și predat 20 kg mușețel uscat. Acțiunea continuă.

Strîns de fier vechi

Cine va reuși să strîngă mai mult fier vechi? Aceasta era întrebarea care-i frămînta pe toți, atunci cînd au început acțiunea. Mai întîi au strîns obiectele din fier vechi pe care le-au găsit acasă. Apoi au pornit pe la prieteni de-ai părinților, pe la cunoscuți. Și de la fiecare au adus cîte ceva. Pe marginea drumului, din loc în loc, creșteau grămezile de fier vechi. La cîteva ore după ce au fost vizitate toate casele, de pe poarta colectivei a ieșit un autocamion. În cabină, lîngă șofer stăteau doi pionieri.

— Să începem din capătul comunei, a propus unul.

Și împreună cu ceilalți pionieri au încărcat în autocamion tot fierul pe care l-au strîns.

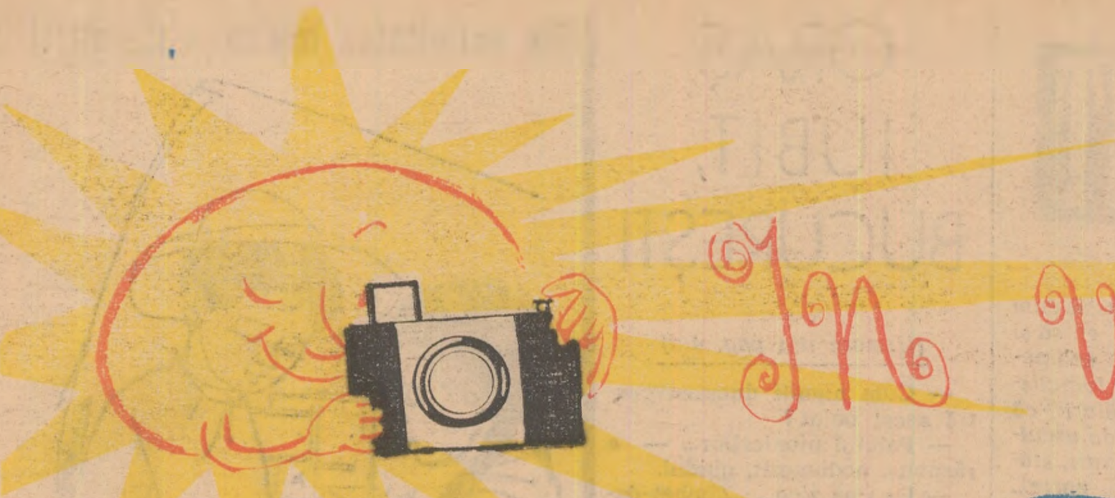
Mare le-a fost bucuria cînd tovarășul de la cooperativă, care le-a cîntărit fierul vechi, le-a înmînat o chitanță pe care scria „predat 1 331 kg!"

La sfîrșitul acțiunii și-au lămurit și întrebarea pe care și-au pus-o cînd au pornit la lucru. Cel mai mult fier vechi l-au adus pionierii Petrița Pavel, Musca Florica, Ștefan Elena, Sime Florica și alții.

NEGRĂU FLORIAN
instr. superior, Șc. de 8 ani Săcădat, regiunea Crișana

Strîns de fier vechi

Pagină realizată de
Eduard Jurist și Burschi G.

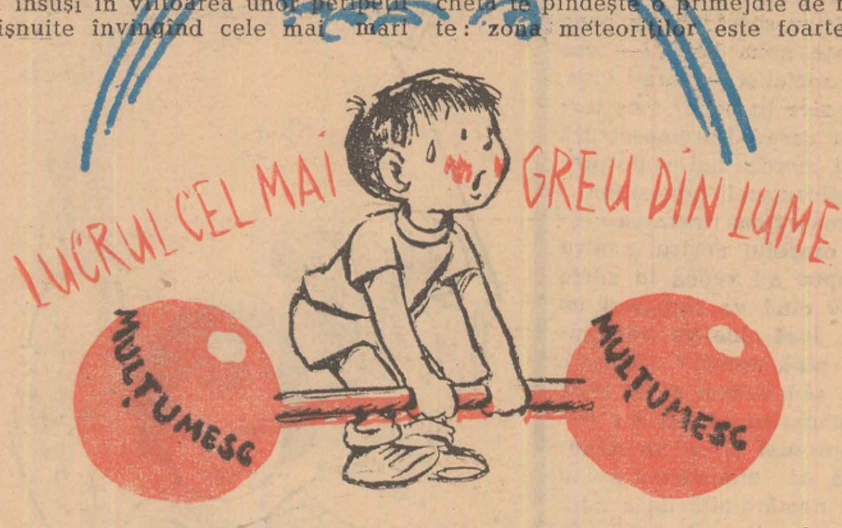

În vacanță

Trîntit pe canapea, cu capul sprijinit în palmă, Mircea ronțăie un biscuit. Lîngă el, o carte deschisă, cu coperțile în sus, pare un fluture tropical, cu aripi multicolore, oprit pentru o clipă pe cuvertura de pluș.

Lui Mircea îi place să se gîndească la tot felul de întîmplări extraordinare pe care le vede în filme, despre care citește în cărți și altele pe care și le închipuie singur. Și nu o dată se vede pe el însuși în vîltoarea unor peripeții neobișnuite învingînd cele mai mari sticla. Vîntul hohotește prin prăpăstii fără fund. Mircea urcă mereu: șase mii de metri, opt mii de metri... și iată, vîrful cel mai înalt e atins. Pentru alții poate a fost greu, dar pentru Mircea, nu! Nu acesta este lucrul cel mai greu din lume.

...O rachetă cosmică plutește în spațiile fără de sfîrșit. Misiunea cosmonauților de pe Pămînt nu va putea fi dusă la bun sfîrșit. Motorul a fost avariat. Cine-l va repara? Să ieși din rachetă te pîndește o primejdie de moarte: zona meteoriților este foarte a-

greutăți, doar pentru Mircea nimic nu e greu în lume!

...Iată-l surprins de un taifun cumplit în Marea Japoniei. Jonca, pe puntea căreia se află, e gata să se scufunde. Atunci, Mircea trece la cîrmă și cu mîna sigură ocolește stîncile primejdioase care pîndesc pe sub valurile răscolite de furtună. Și Mircea găsește golful liniștit, cu apă dulce și pe mal cu o cabană primitoare... A fost greu? N-a fost greu!

...Sau iată-l, de pildă, în Antarctica, înaintînd spre polul inaccesibilității. Gerul e năprasnic și în cale se ridică mereu alți munți de gheață. Dar Mircea merge mereu înainte... Ura! Polul a fost atins!

Nici acesta n-a fost lucrul cel mai greu din lume.

Alteori, Mircea se cațără pe povîrnișurile primejdioase ale Everestului. Aerul e din ce în ce mai rar. Mircea își pune masca de oxigen. Bocancii cu cuie zgîrie gheața care scrîșnește ca proape. Dar Mircea nu ezită. Își pune scafandrul de protecție, se îndreaptă spre ieșire sub privirile pline de admirație ale celorlalți. Timpul trece și, echipajul rachetei așteaptă cu inima strînsă. Dar iată, ușa etanșă se deschide și Mircea se întoarce. A reușit. Sînt salvați!.

Nu, nici acesta n-a fost lucrul cel mai greu din lume.

...Acum, cu ochii pironiți în tavan, Mircea se pregătea să plece spre străfundurile Pămîntului. Dar ce-i asta? S-a deschis ușa și în cameră a intrat mama cu o tavă.

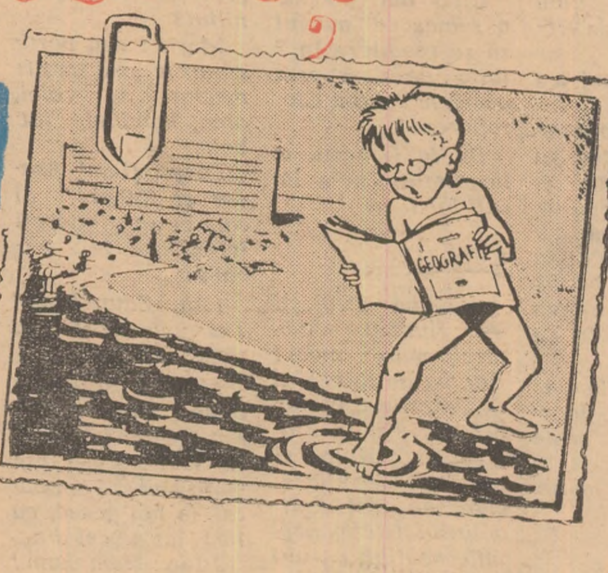
— Nu ți-e foame, Mircișor? Ți-am adus ceaiul...

— Bine. Pune-l acolo!... rostește Mircea nemulțumit că a trebuit să se reîntoarcă din adîncuri.

Nu, n-a spus „mulțumesc". Nici n-a încercat, măcar!

Se pare că, uneori, acesta este lucrul cel mai greu din lume...

TOCILARUL LA MARE

— Marea Neagră are o suprafață de 380 000 km. p. și o adîncime de 2 618 m...

TEATRU DE BUZUNAR

„Un dar practic"

Personaje:
Tică — prietenul lui Rică.
Rică — prietenul lui Tică.

Decor de tabără.

— Ce faci aici, Rică?

— Sculptez.

— Ce sculptezi?

— Daruri pentru cei de acasă.

— Bravo Rică. Îmi place că ești un băiat atent. Și ce daruri te-ai gîndit să le faci?

— Mai întîi o păpușă pentru surioara mea. Uite, asta e capul, aici sînt mîinile, rochița... Mai am puțin și-s gata.

— Mda... cu puțină bunăvoință, parcă ar semăna. Și... astea sînt mîinile?

— Păi, nu ți-am spus?!... Ah, nu te pricepi de loc!

— Mă rog, și altceva ce mai faci?

— Fac un fluier pentru fratele meu.

— Bună idee. Și unde e fluierul?

— Uite-l. Sufli aici și apeși degetele pe nasturii păpușii.

— Extraordinar! O păpușă muzicală! Și altceva ce mai faci?

— O cutie de țigări pentru tata.

— Unde e, că n-o văd?!

— Uite-o: deschizi păpușa și înăuntru poți să ții țigări.

— Aha, interesant. Și altceva? Ce mai sculptezi?

— O cutie de ținut ace pentru mama.

— Mda. Și asta unde-i?

— Păi, nu ți-am arătat-o? Deschizi păpușa...

— Mda. Și cum ai să împarți darurile astea?

— Foarte simplu: întîi îi dau tatii cutia de țigări. Cum tata nu fumează, o să i-o dea mamei să-și țină în ea acele de cusut.

— Și surioara ta?

— Soră-mea are obiceiul să ia toate cutiile mamei să se joace cu ele. Așa că în felul ăsta o să capete păpușa.

— Și... fluierul?

— Ce-i cu fluierul?

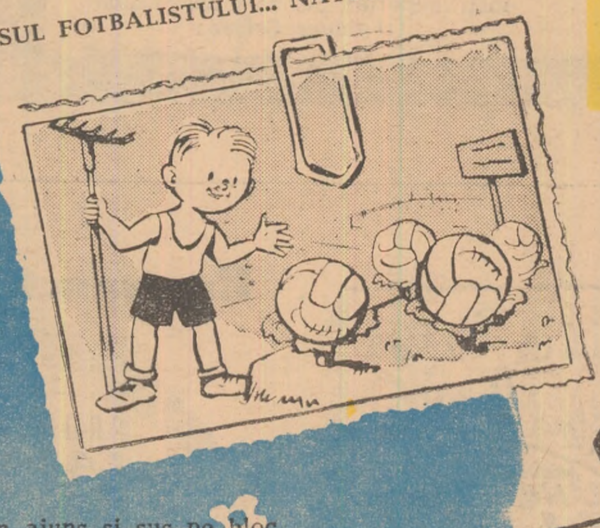
— N-ai spus că vrei să i-l dai fratelui tău?

— Ce nevoie are el de fluier? El cîntă la pian. Și doar n-o să aibă pretenția să-i sculptez un... pian!

VISUL FOTBALISTULUI... NATURALIST

interviu cu o minge

Eu sînt mingea jucăușă.
Am tot stat pe după ușă
dezumflată
și uitată.
Dar acuma în vacanță
sar în sus cu cutezanță.
Sar pe scară, rostogol,
curții îi tot dau ocol
și marchez gol după gol.
Doar un lucru nu-mi prea place:
numai Gică vrea să joace!
Cum se-apropie alt băiat
Gică m-a și înhățat,
uite-așa, deodată, haț!
m-a și-nchis la el sub braț
comițînd așa, mereu,
henț-careu!
Da, încalcă permanent
orișice regulament.
Mi-a fost dată-o crudă soartă.
Numai el marchează-n poartă!
El șutează, el dribleaza,
apără și-naintează.
E suporter și echipă...
Nu mă mai slăbește-o clipă.
Dă-i cu rist, cu vîrf și toc
c-am ajuns și sus pe bloc.
A mai spart și o fereastră
peste drum de casa noastră.
M-a împins pe sub tramvai
numai eu știu cum scăpai.
Dar și Gică — ce ghinion!
Faultase-un camion.
Și a mai găsit un sport
lui Grivei mă dă „aport".
Nu-s balon rotund
pentru jocul colectiv,
ci-s balon captiv!
De aceea spun atît
răspicat și hotărît:
Ori mă joacă toată ceata,
ori m-am dezumflat... și gata!

LA MUZEUL ARHEOLOGIC

— Cred că cei mai neastîmpărați și mai stricători copii erau în antichitate.

— De unde știi?

— Tu nu vezi? La toate săpăturile arheologice s-au găsit numai vase sparte.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii